

Mooie evaluatie van Marjolijn:

“Ik ben deze cursus begonnen, omdat ik af en aan mijn werk als docent niet meer leuk vond. Eigenlijk was dit voor mij een manier om te uitzoeken of ik misschien ander werk zou kunnen doen. Daarbij leek het voor mij ook een stap naar een wat vrijere baan. Daar bedoel ik mee, dat ik meer mijn eigen tijd kan indelen.

Toen ik begon, merkte ik vooral dat ik het allemaal interessant maar ook erg moeilijk vond. Vooral open vragen stellen, dat haalde alle natuurlijkheid uit mijn gesprekken. Mijn hele basis was voor mijn gevoel eigenlijk gewoon weg. Hierdoor voelde de gesprekken nogal houterig en daar voelde ik me dan weer heel ongemakkelijk bij. Ik heb daar veel mee geoefend en gaandeweg ging dit gelukkig wel wat soepeler.

Ik merk ook dat ik dit op mijn werk steeds meer toepas. Dat brengt verandering met zich mee. Ik leg de verantwoordelijkheid voor dingen terug waar die hoort. Dus bij de desbetreffende collega of leerling. Dat proces is echt in gang gezet door de cursus en de vragen die Ernya aan mijn stelde. Ik pas mezelf al jaren aan anderen, een soort overlevingsstrategie. Ik merk dat ik dat nu bijna niet meer doe. Ik vraag nu eerst aan mezelf, wat wil ik en wat vind ik. Kom ik daar niet uit dan ga ik de natuur in en kom ik daarna terug met antwoorden. Gezonder eten is ook een gevolg van de cursus. Ik dacht laat ik me eens aansluiten bij de voedingschallenge van de sportschool. Ik zat bij de uitleg en dacht, hoe moet ik dit nu gaan doen. Er kwam een soort paniek opzetten, maar ik merkte ook dat ik sneller rustig werd dan voorheen en dacht weet je wat begin gewoon. Het hoeft niet allemaal perfect te zijn. Dat voelde namelijk ook zo bij de cursus, ik dacht regelmatig dat ik niets van bakte. Dan zag ik de feedback en dacht, er zitten dus best goede dingen bij. Dat voelde echt heel fijn.

Ik kom nog steeds gedachten tegen als, wie wil er nou bij mij komen en dadelijk vinden ze het niks. Erg blokkerende gedachtes. Het blokkeert me alleen niet meer zo lang.

Ik vraag me wel af of ik coach zou willen zijn. Eigenlijk ben ik mijn werk als docent weer leuk gaan vinden. Ik ervaar veel minder te veel verantwoordelijkheid, door wat ik hiervoor omschreef. Het is een bevrijding, die ook lekker doorwerkt in mijn privé. Ik hoop dat ik niet te ver doorgeschoten ben, haha. Mocht dat mijn blinde vlek zijn, dan denk ik dat dat nog wel recht zal trekken.”

Zoals je hierboven kan lezen is de cursus voor mij levens veranderd geweest. Het heeft bij mij iets aangezet, ook omdat ik, zoals er tegenwoordig zeggen, uit mijn comfortzone moest stappen. Dus ik begin nu nog in ieder geval geen carrière als coach, maar ik vind mijn eigen werk als docent weer heel erg leuk. Ik heb er weer plezier in en krijg er meestal weer energie van.”